

برخی نکات نتیجه گیری گرد همایی دویی مورخ

(23-22 سپتامبر 2012)

سازمان بین المللی پگواش در این اواخر مجلسی را به ارتباط صلح و گفتمان در افغانستان و نیز توافقات احتمالی آینده آن برگزار نمود. افراد وابسته به گروه های مختلف از داخل افغانستان ، سازمان ملل متحد و نیز برخی ممالک دیگر در آن اشتراک ورزیده بودند.

مجلس به قصد کدام مذاکره برگزار نگردیده بلکه بیشتر یک تبادل افکار شمرده میشود. همچنان ما باید با تا کید اذعان کنیم که موقف سازمان پگواش در هرگونه راهیابی برای حل منازعات بطور صریح یک موقف بی طرفانه بوده بمنظور ایجاد فضای متقابل اعتماد میان جوانب میباشد.

در این نشست توافق کلی وجود داشت که پروسه آشتی در افغانستان نه تنها برای افغانها حیاتی بوده بلکه برای ثبات تمام منطقه نیز حیاتی میباشد.

این دیدگاه وجود داشت که هر نوع تبادل افکار ضمن این گفتمان ها می تواند برای جمع آوری دیدگاه های جدید موثر بوده و ممکن این دیدگاه ها بعداً در مذاکرات آشتی که حتماً تحت رهبریت افغانها باید صورت گیرد بکار آید.

این نکته برجسته گردید که مصالحه باید بمنظور آوردن صلح در افغانستان برای حفظ وحدت آن صورت گیرد.

این بحث صورت گرفت که تمام گروه ها باید بر یک تعریفی توافق نمایند که در صورت بروز مشارکت صادقانه در قدرت سیاسی چی چیزی باید حیات سیاسی افغانها را انسجام دهد . قانون اساسی به مثابه چهار چوکات ایکه میانی حیات سیاسی در افغانستان را معین میسازد ، نیز باید بخشی از گفتگو میان جوانب مختلف به امید مساعد شدن مصالحه سودمند باشد.

این دیدگاه مشترک وجود داشت که افغانستان در هر حالتی یک کشور مسلمان خواهد بود ، موازین آن در زمینه های حیات اجتماعی و سیاسی الهام گرفته از اسلام خواهد بود.

این یک موضعگیری کهن فرهنگ اسلامی است که آزادی های شهر وندان غیر مسلمان و به همینگونه از آن عده غیر مسلمانانیکه با صلح و احترام به ارزشهای اسلامی از جامعه اسلامی بازدید میکنند باید حمایت و تضمین گردد.

تمام افغانها از همه گروه ها باید یک راه گفتگو پیرامون مصالحه را دریابند. در این زمینه یک آتش بس در سطح ولایتی میتواند خیلی کمک کننده باشد. پیشنهادی در مجلس صورت گرفت که میتواند یکی از زون ها ویا مناطق افغانستان که مذاکرات در آن راه افتد به حیث منطقه آزاد اعلان گردد .

یک اجماع کلی در مجلس وجود داشت که افغانستان هیچگاهی نباید به حیث پایگاه برای تجاوز برعلیه هیچ کشور دیگری توسط هیچ گروهی قرار گیرد و به عین صورت افغانستان هم نباید از سوی هیچ گروهی که در کشور های همسایه تمرکز داشته باشد نباید مورد حمله قرار گیرد.

یکی از مشکلات حاد حاضر میزان تلفات ملکی میباشد که محصول جنگ است. تمام گروه های نظامی باید از آن خود داری نموده ، هراقدام عاجلی را آغاز کنند که ممکن از تلفات ملکی جلوگیری کند.

این پیشنهاد صورت گرفت که قوت های خارجی بطور کلی باید افغانستان را ترک کنند. هر چه زودتر بهتر خواهد بود. پولهاییکه بمنظور نگهداشت قوای خارجی در افغانستان به خرج میروند باید به باز سازی این کشور به مصرف برسند. برای باقی ماندن نیرو های خارجی تا خروج کامل شان این امید وجود دارد که ممکن شورشیان با آنها به توافقی دست یابند که منتج به آتش بس شده و فرصت گفتگو های بین الافغانی را مساعد سازد.

تمام مسوولیت های تداوم جنگ میان قوت های متخاصم و گروه های مسلح بدوش آنانی خواهد بود که گفتگو ها را رد کنند و نخواهند تقابل نظامی را تعلیق سازند. و در هر حالتی باید حیات مردم ملکی به هر قیمتی حفاظت گردد.

برخی از اعضای مجلس جا بجایی صلحبانان از کشور های اسلامی را در افغانستان به عوض عساکر خارجی بمنظور کمک به صلح در پروسه مصالحه پیشنهاد کرد .

به هر حالتی اکنون این بسیار مفید خواهد بود تا گفتمان بین الافغانی ترویج گردد زیرا در شرایط موجود این ممکن است تا برای چوونگی اعمار صلح و یک افغانستان با صلح اندیشید. مجالس بعدی گفتگو های غیر رسمی میان افغانها را انکشاف خواهد داد .(البته با مشارکت برخی مشارکین غیر افغان).

این مجالس میتواند در آینده در جا های مختلف تدویر یابد. دیدگاه هاییکه در این مجالس بحث میشوند بعداً با مقامات مختلف بحث میگردند(شامل دولت افغانستان ، احزاب و گروه های سیاسی رهبری تحریک طالبان و گروه های همسو با طالبان و غیره). بنابر این مشارکین این مجالس که در هر حالتی با اتکا به توانمندی و ظرفیت انفرادی شان دیدگاه های شخصی شانرا ایراد میکنند باید با مراجع رهبری شان در نزدیکی قرار داشته باشند.

این موثر خواهد بود تا در مجالس بعدی اشتراک کننده گانی از همسایگان افغانستان در منطقه نیز حضور داشته باشند تا راجع به چگونگی همکاری های شان در تضمین صلح و ثبات افغانستان و نیز جلوگیری از مداخله خارجی بحث نمایند.

سازمان پگواش(کنفرانس های پگواش پیرامون ساینس و امور بین المللی) یک موسسه مستقل بین المللی ، غیر وابسته به کدام کشور خاص بوده ماموریت دارد تا گفتگو ها و صلح را در نقاط مختلف بحرانی راه اندازی و ترویج نماید. سازمان پگواش فعالیت های خود را در سال 1957 با به بحث گرفتن موضوع اسلحه اتمی و پیامد های خطر ناک آن به نوع بشر آغاز کرده است. در سال 1995 سازمان پگواش و بنیانگذار آن آقای جوزف روتبلات جایزه بین المللی صلح نوبل را حایز گردیدند. لطفاً ویب سایت این موسسه بین المللی را به آدرس زیر ملاحظه فرمایید(www.pugwash.org)